

Antiocheno, tum ab aliis, quibus superius respon- sorum executioni in iungitur, ut omnis quidem Ethnicae superstitionis species, ejuisque afflatus, juxta Tertulliani monitum, etiam de longinquo devitetur: insimul tamen Operariorum Evangelicorum in Vineam Domini strenue, ac sedulo laborantium, qui priusquam supra relata Dubia ex solita hujus S. Sedis providentia, ac rectitudine dirimerentur, aliter fenserunt, honori, ac fame consulatur, nec tamquam Idololatriae Fautores traducantur; praesertim quia pleraque ex illis, quae Christianis permittenda non esse, sicut praemittitur, responsum fuit, ipsi quoque se nunquam re vera permisisse declararunt; nec dubitandum sit illos, finita jam causa, praefate S. Sedis mandatis ea, qua decet, humilitate, & obedientia esse obsecuturos.

IV.

Decretum SS. D. N. Clementis XI., quo confirmantur relata Responfa, post diligens examen editum.

Per. 5. die. 20. Novembris 1704.

In Congregatione Generali Sanctae Romae, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram Sanctis. Dom. N. D. Clemente divina Providentia Papa XI., ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. Ecclesiae Cardinalibus in tota Republica Christiana contra haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a Santa Sede Apostolica specialiter deputatis.

Examen.

Sanctitas Sua, postquam in pluribus Congregationibus coram se habitis, ab ipso Pontificatus sui primordio, super praemissis Quaestis, seu Dubiis Theologorum, & Qualificatorum ad id a Sa. mem. Innocentio XII. Deputatorum sententias exceperat: postquam itidem pluries de iis egerat cum DD. Episcopis Beritensi, & Rosaliensi Vicariis Apostolicis in Regno Sinarum, Romae nunc commorantibus: ac postquam demum quicquid in ejusmodi controversiis Patres Franciscus Noel, & Gaspar Castner Societatis Jesu Procuratores, & Missionarii Apostolici ejusdem Regni deducere potuerunt, seu voluerunt, audiverat: Responfa supradicta, quae in aliis praecedentibus Congregationibus similiter coram Sanctitate Sua habitis diu, multumque discussa, ac mature examinata fuerant, confirmavit, & approbavit, illaque D. Carolo Thoma de Tournon Patriarchae Antiocheno Commissario, & Visitori Apostolico in praefato Sinarum, & aliis Indiarum Orientalium Regnis transmitti mandavit, una cum congrua, & opportuna Instructione desuper facienda, ad hoc, ut tam ipse, quam reliqui Archiepiscopi, Episcopi, seu alii, qui in illis partibus, Visitationis, Delegati, seu Vicarii Apostolici munus exercent, vel in posterum exercent, Responfa hujusmodi ab omnibus, & singulis nunc, & pro tempore ibidem existentibus Missionariis cujuscumque Ordinis, Religionis, & Instituti, etiam Soc. Jesu, necnon ab universis Christianidelibus earumdem partium sub poenis canonicis, qua decet, obedientia observari curent, & faciant; suspensa tamen interea, iuris, & rationalibus ex causis animum Sanctitatis Suae

Confirmatio cum deputatorum Executione.

moventibus, eorumdem Responsorum publicatione, seu quavis evulgatione tam in Urbe, quam in aliis Europae partibus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Joseph Bartolus Sanctae Romanae, & Universalis Inquisitionis Notarius.

LXIX.

Deputantur Abbas Gen. Visitatores, & Definitorum Congregationis Monachorum Vallis Umbrosae, cum Statuto spectante ad Visitationem Monasteriorum Majoris Observantiae.

Dat. 11. Dec. 1704. An. 5.

Constitutiones hujus Congregationis extant Const. ed. 1704, Mar. 15, P. 4. ubi agitur de Majori Observantia. Et Const. ed. 1713, Sep. 28, P. 13 conceduntur Congregationi plurima privilegia.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prospero, felicique Congregationis Vallis Umbrosae Monachorum Ordinis S. Benedicti regimine, & gubernio, quantum nobis ex alto conceditur, providere cupientes, ac de infra scriptorum ejusdem Congregationis Monachorum expresse professorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, solertia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine dilectos filios Gregorium Bartoli in Abbatem Generalem, ac Silvanum Caranzi, Columbinum Bassi, Laurentium Poltri, Virgilium Falugi, Angelum Mariam Serafini, Mercurialem Prati, Innocentium Rosetti, & Joannem Aurelium Casati in Diffinitores, ac Ricciardum Betti, & Joannem Jacobum Caleppi Congregationis praedictae Monachos expresse professos in Visitatores respective ejusdem Congregationis non modo usque ad Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis Dominicae proxime venturam, qua Capitulum Generale ipsius Congregationis convocari solet, sed etiam inde ulterius ad tempus solitum, quo ejusmodi officia juxta Regularia memorata Congregationis Instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consueverunt, cum omnibus, & singulis praerogativis, praerogatiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & Indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis tenore praesentium constituimus, & deputamus.

Causa praesentis Constitutionis.

Deputatio Generalis, Visitatorum, & Definitorum, ac extensio suorum officiorum ultra solitum tempus.

Mandatum pro executione d. Deputacionis.

§. 1. Mandantes propterea in virtute Sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis omnibus, & singulis supradictae Congregationis Superioribus

uti videre est in Constitutionibus infra laudatis. Et hujus Pontificis Const. ed. 1712, Jan. 2, P. 12, conceduntur Congregationi Piorum Operariorum Collegium, & Ecclesia S. M. Montium.

CLEMENS PAPA XI.

Monsignor Vescovo di Veroli nostro Vicegerente.

Escondi stato rappresentato, per parte della Casa de' Catecumeni di Roma, Chiesa della Madonna de' Monti, Luoghi Pii ad essa annessi, e Neofiti, che li nostri Predecessori considerando, che detta Casa, e Luoghi Pii, come eretti, e fondati nella Città Capitale del Cristianesimo per propagare la nostra Santa Fede, e li Neofiti, come germogli novelli, e persone, che dalle loro tenebre sono venute alla luce del Santo Vangelo, erano degni d'una singolar protezione della Chiesa Romana, tra gli altri molti privilegi a loro concessi havevano con loro lettere in forma di Breve assegnato in perpetuo a detti Luoghi pii un Cardinale della S. R. C. per Protettore, il quale per evitar le spese delle liti, e la distrazione in diversi Tribunali, come anche l'ingiurie, o vessazioni, che si potessero dare, specialmente dall' Infedeli stelli, o dalla Nazione Ebraea a' Neofiti, e per facilitare alla detta Casa, Luoghi pii, e Neofiti l'esazione de' loro crediti, ed assegnamenti, particolarmente da pagarli dall' Università degli Ebrei di Roma, ed altre Università parimenti d'Ebrei esistenti nel nostro Stato Ecclesiastico, haveffe la facoltà privativa rispetto a tutti gli altri Tribunali, e Giudici di conoscere tutte le Cause attive, e passive, tanto civili, come criminali di detti Luoghi pii, e de' Neofiti, come dalle lettere in forma di Breve della fel. ric. di Paolo Terzo l'anno 1542, li 19. Febraro, confermate dalla fel. ric. di Paolo Quarto sotto li 23. Marzo 1556, e da Pio Quarto sotto li 23. Gennaro 1560, e da altri nostri Predecessori, e che dopo il Decreto, o Decreti d'una Congregazione Particolare confermato, o confermati dalla fel. ric. d'Innocentio XII. nostro Predecessore sotto li 24., e 31. Agosto 1692, ne quali fu abolita la giurisdizione contentiosa a' Cardinali della S. R. C. Protettori de' Luoghi Pii, e furono soppressi molti Tribunali particolari, detta Casa de' Catecumeni, e detti Luoghi Pii, come anche i Catecumeni, e Neofiti, distratti da diversi Tribunali, abbiano molti pregiudizj, e frequenti vessazioni patito.

Inter praed. Catechumenorum, & Neophytorum privilegia extant, quod in causa litigativa spectata ad Card. Protectorem.

Que jurisd. eto abolita fuit ab Innoc. XII.

Sed ab hoc Pontifice aboluitur eorum cause a quibusdamque Jurisdictionibus & Tribunalibus.

§. 1. Noi per tanto per far conoscere la Paterna pietà, che abbiamo verso li detti Luoghi Pii fondati per la conversione d'Infedeli, la quale è il nostro primo Istituto Apostolico, e verso li Catecumeni, e Neofiti, che sono venuti, ed in futuro verranno alla Santa Fede, quali sono degni della nostra special protezione, ed assistenza, di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà Apostolica, avendo a Noi tutte, e singole liti, e cause, si civili, come criminali, e mitte, attive, e passive di detta Casa de' Catecumeni, Luoghi pii annessi de' Catecumeni stelli, e Neofiti, figli di primo grado de' medesimi Catecumeni, e Neofiti, e mariti di Neofite, o di figlie di primo grado di Neofiti mosse, o rispettivamente da moverfi in avvenire da qualsivoglia persona, e contro qualsivoglia persona per qualunque causa in qualsivoglia

Statutum de ratione visitandi Monasteria, & relatione transmittenda ad Congregationem super Discepl. Reg.

Causula.

Monachis, & personis, ceterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supranominatos Monachos ad officia eis respective per praesentes demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem praesentium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, & illis omnibus, quae ad officia hujusmodi pertinent, faveant, & assistant, parentque, & obediant respective. Praeterea auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & ordinamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis pro tempore existens memoratae Congregationis occasione Visitationis Monasteriorum majoris observantiae, & exactioris vitae Communis ejusdem Congregationis pro eadem Visitatione, & examine praeter duos Visitatores, & Secretarium etiam Abbatem, pro tempore existentem Monasterii S. Mariae ejusdem Vallis Umbrosae, sive S. Joannis Gualberti de Valle Benedicta alternatim una cum Priore alterutrius Monasteriorum hujusmodi adhibere, itaque peracta Visitatione praedicta fidelem, & sinceram relationem proprio characteris subscriptam circa eandem vitam communem, ejusque progressum ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanae Curiae Praelatorum super disciplina Regulari specialiter deputatorum sub poenis itidem arbitrio nostro infligendis quanto citius transmittere teneantur.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac Monachis supra nominatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Congregationis Vallis Umbrosae, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Decembr. MDCCIV. Pontificatus nostri anno Quinto.

Dat. 21. Jan. 1705. An. 5.

LXX.

Committitur privative Vicegerenti Urbis causa omnes Domus Catechumenorum, & Neophytorum de Urbe, locorumque piorum illi adnexorum.

Praed. Commissio antea facta fuerat Card. Protectori

Tribunale, avanti qualsivoglia Giudici Ordinarii, Delegati, Ecclesiastici, e Secolari, Congregazione anche de' Reverendissimi Cardinali, e generalmente avanti qualsivoglia Giudici, benché privilegiati, e privilegiatissimi, le medesime liti, e cause, tanto attive, quanto passive, anco già infrutte nello stato, e termine, nel quale si trovano al presente, ed anco tutte l'altre cause, che in avvenire, ed in qualsivoglia tempo s'introducano, attive, e passive, civili, criminali, e misse, pro, o contro detta Casa de' Catecumeni, e Luoghi pii annessi, Catecumeni, e Neofiti, e loro figli di primo grado, o mariti di Neofite, o pure delle loro figliole di primo grado in prima istanza, le commettiamo, e rispettivamente le rimettiamo a Voi, come nostro Vicegerente di Roma, ed all'altri Vicegerenti, che saranno pro tempore per gli Atti del Notaro del nostro Vicario di Roma, o d'altri Notari di altri Tribunali da deputarsi sempre da' Deputati di detta Casa de' Catecumeni privatamente ad ogni altro Giudice, Tribunale anche Collegiale, e Magistrato, e Notaro, con piena, ampia, libera, ed assoluta facoltà, ed autorità di poterle con tutti i loro incidenti, dependenti, emergenti, annessi, connessi, ed anco con la clausula quam, & quas conoscere, decidere, finire, e terminare, ancorché si trattasse, o procedesse per vigore di oblighi Camerali, e giurati, e che le persone, ch'avessero interesse, si attivamente come passivamente in dette liti, e cause, fossero Basiliche, Chiese, Cappelle, e Religioni, Comende, Monasterj, Conventi, Ospedali, Confraternite, ed anche Luoghi Pii anco insigni, e quanto si voglia privilegiati, e privilegiatissimi, ed ancorché fossero Pupilli, Vedove, e Minori, anche per causa di mercedi, alimenti, e doti, e qualsivoglia altre persone, che havessero privilegi tali, che per comprenderli avessero bisogno di special menzione, e di potere nelle dette cause procedere ogni giorno, ed ora, non però feriato in onor di Dio, senza servazione di termini sostanziali, confessioni d'estratti, e registri, ed ancora senza produzioni d'Instrumenti, e Scritture pubbliche, ma con le sole copie semplici, o indicazione di quelle a vostro, e de' vostri successori arbitrio, ed ancora senza deposito, o pagamento di sportole, o propine, con le sole citazioni domi dim. copia, per contradette, o per editto anco fuor di Roma, e tutto il nostro Stato Ecclesiastico in qualsivoglia luogo, benché de jure per Costituzione, Statuti, Stili, e Consuetudini fossero necessarie di farle personalmente, e di eseguirle tutto ciò sommariamente, ed esecutivamente, e senza strepito, e figura di Giudizio, e veduta la sola verità del fatto, postposta, e rimossa ogni qualunque appellazione, e ricorso, fuori che al Nostro Auditore, tanto nella seconda, quanto che in altre istanze, anco per capo di restituzione in integrum, e non ad altro Tribunale, benché supremo, dandovi perciò ancora piena, ed ampia facoltà, ed autorità di avvocare, e resumere le cause, e liti sudette da qualunque Giudice, o Tribunale, come sopra, e a quelli inhibire sotto le pene, e censure a vostro arbitrio, che non ardischino porvi più le mani, né ingerirvisi in modo alcuno.

§. 2. Volendo, e decretando, che al presente nostro Chirografo non possa in alcun tempo opporsi di forezione, obreazione, o difetto della

Commissio
par. mitem sit
Vicegerenti
tam quam Ju-
dici privato

Cum facultate
procedendi
summarie, so-
laque facti ve-
ritate inspecta

Neonon reas-
sionendi, &
inhibendi cui-
cumque Judi-
ci, & Tribu-
nali, etiam sub
censuris.

Causulae

nostra volontà, ed intenzione, né di alcun altro vizio, o difetto, benché sostanziale, e formale, e che ammettendosi, e registrandosi in Camera, secondo la disposizione della bolla di Pio Quarto nostro Predecessore de' registri, & vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, e ancorché non siano stati chiamati, citati, né sentiti qualsivoglia persone, e Luoghi pii, che avessero già mosse liti, e cause contro della Casa de' Catecumeni, Luoghi pii annessi, e Neofiti, e Persone sopra specificate, e qualsivoglia altre Persone, le quali sopra di ciò direttamente, o indirettamente, o in qualunque altro modo avessero, o pretendessero di avere interesse, e che sopra tutte, e singole cose sudette, e così, e non altrimenti debba sempre giudicarsi, definirsi, e interpretarsi, tanto da Voi, quanto da altri, che pro tempore vi succederanno, senza che altri possano ingerirsi né in giudicare, né interpretare, ancorché fossero Legati de' Latere, ovvero Auditori della nostra Rota, Camera, Segnatura, e qualsivoglia altri Giudici Ordinarii, Commissarij, Delegati, e Subdelegati, come sopra, togliendo Noi ad essi, e a ciascheduno di loro sopra le cose sudette la facoltà, e autorità di giudicare, interpretare, e definire altrimenti, e dichiarando Noi adesso, per quando potesse venire il caso, preventivamente irrito, nullo, e invalido tutto ciò, che in contrario si facesse, non ostanti le Constitutioni d'Innocenzio VIII., Giulio II., Gregorio XIII., Gregorio XIV., Innocenzio XII., ed altre de' Sommi Pontefici sopra le facoltà di qualsivoglia Giudici, e Tribunali, qualsivoglia privilegi, e qualsivoglia Persona fosse conceduti, e competenti per le qualità de' contratti, e Persone sudette, la regola della nostra Cancelleria de jure questo non tollendo, e qualsivoglia altre Constitutioni, e Ordinanze Apostoliche de' nostri Predecessori, Leggi civili, e canoniche, statuti, ri orme, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, ancorché contenessero clausole insolite derogatorie, e derogatorie di derogatorie, supplendo Noi con la pienezza della nostra potestà a qualsivoglia difetto, si sostanziale, come formale, che sopra ciò potesse intervenire, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserito per questa volta sola, ed all'effetto suddetto amplamente, e in ogni altro miglior modo deroghiamo. Dato nel nostro Palazzo Vaticano questo dì 21. Gennaio M DCC V.

LXXI.

Declaratur, jus visitandi Parochiales Ecclesias Regularium in Insulis Philippinis competere Locorum Ordinariis.

Dat. 30. Jan. 1705. An. 5.

De Confessariis Regularibus ab Ordinario approbandis extat Inn. XII. Const. ed. 1698. Sep. 6. P. 8. Et Inn. XIII. Const. ed. 1722. Aug. 26. P. 2. agitur de ingressu Parochiarum in Ecclesias Regularium.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut Venerabilis Frater modernus Archiepiscopus Manilan, Nobis nuper exponi fecit,

Lis inter Religiosos, &c

Ordinario de' Insularum de Visitandi Ecclesiarum Parochialium fecit, dilecti filii Fratres Ordinarum Praedicatorum, Minorum S. Francisci de Observantia, nuncupatorum, ac Eremitarum Sancti Augustini, nec non Clerici, seu Presbyteri Regulares Societatis Jesu ordinariam Visitacionem in septingentis, & amplius Parochialibus Ecclesiis, seu (ut vocant) Doctrinis, quas in Diocesi Manilan, & aliis Insularum Philippinarum Episcopatus regant, & respective exercent, admittere renuant, seque potius animarum curam, distasque Parochiales Ecclesias deserere, quam sese Visitacioni praedictae subicere velle declarent, plura scandala, & absurda exorta, inde vero plura scandala, & inconvenientia cum neglectu Constitutionum Apostolicarum, ac Decretorum Concilii Tridentini, exoriantur, ac proinde ipse Archiepiscopus de oportuno desuper remedio a Nobis provideri plurimum desideret. Nos ejusdem Archiepiscopi votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis Excommunicationibus, suspensionibus, & Interdictis, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de nonnullorum ex Ven: Fratibus nostris S. R. E. Cardinalibus dicti Concilii Tridentini Interpretibus super hoc negotio a Nobis specialiter Deputatorum, qui Fratrum, & Clericorum, seu Presbyterorum Regularium praedictorum Procuratorem citatum, & informantem super praemissis audiverunt consilio, jus visitandi Regulares in iis, quae concernunt curam Animarum, ac Sacramentorum administrationem Archiepiscopo Manilan, aliisque Episcopis in Insulis Philippinis existentibus competere, nec eosdem Regulares Parochias, seu Doctrinas, de quibus agitur sub censuram, amissionis bonorum, aliisque arbitrariis poenis, dimittere posse, auctoritate Apostolica, tenore praesentium decernimus, & declaramus.

§. 1. Decernentes pariter easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinum, & Societatis praefatorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo ro-

Ordinario de' Insularum de Visitandi Ecclesiarum Parochialium

Proces. Archiepiscopi Manilan.

Declaratio pro Ordinariis Locorum, & mandati, ne ad Religiosos si Parochias dimittant.

Causulae.

bore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Januarii MDCCV. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXII.

Confirmatur decretum Congregationis Episc. & Reg. de instituendo Procuratore Gen: in Urbe pro Minoribus Discal. & Recoll., cum quibusdam ordinationibus.

Dat. 15. Mar. 1705. An. 5.

De electione Definitoris Fratrum Recollet. extat Innocentii XII. Const. ed. 1699. Maii 30. P. 8. Et Bened. XIII. Const. ed. 1726 Jan. 28. P. 2. agitur de erectione Canonii Fratrum Discal.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias ad supplicationem Dilectorum Filiorum Fratrum Proviuciarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum, & Recolletorum nuncupatorum familiae Ultramontanae emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, re mature discussa, & perpenis objectionibus ex adverso oppositis per Patrem Procuratorem Generalem de Observantia, referente Eminentissimo Domino Cardinali Spherello sub diebus 15. Junii, & 21. Augusti, ac iterum sub die 7. Decembris Anni 1703. censuit constituendum esse Procuratorem Generalem pro Discalceatis, & Recolletis, qui Romae, & in Conventu Aracelitano debeat residere, donec de alio Conventu in Urbe ei provideatur, una cum Socio, qui eidem in munere Secretarii deserviat: Officium, autem ipsius duret per sexennium, videlicet ab uno Capitulo Generali ad aliud, sique res peragat omnium Discalceatorum, & Recolletorum tam Hispaniae, & Italiae, quam etiam Galliae, aliarumque Regionum, & Provinciarum, exceptis Germano-Belgicis, qui, nulla facta innovatione, remanere valeant sub dicto Procuratore Generali de Observantia. Et similiter quotquot ex Polonia, Bohemia, aliisque Provinciis hactenus fuerunt sub Procuratore Generali Reformatorem Cismontanae Familiae residente in Conventu S. Francisci ad Ripam, sub eodem remanere debeant, cui nusquam praedictum inferatur, sed precedentia, & alia Jura semper illaesa permanent. Ad hujusmodi Officium altera vice assumi debeat unus ex Recolletis, & aliter

Decretum praedictae Congr.

altera unus ex Discalceatis, idque ab eorum Vocalibus in Capitulo Generali. Electio autem fiat per schedulas, & vota secreta, nemine proponente. Socius vero Secretarii munere fungetur, cum Procurator erit ex Recolletis, assumatur ex Discalceatis; & e contra, cum erit ex Discalceatis, assumatur ex Recolletis. Pro hac prima vice sit Procurator Generalis Pater Joannes Damascenus Mesnard Recolletus Provinciae S. Dionysii, cujus Officium ex nunc incipiat, & duraturum sit usque ad aliam electionem faciendam ex familia Discalceatorum in Capitulo Generali anni 1712. Et quia ipse Pater Mesnard est absens extra Italiam, donec ad Urbem venerit, ejus partes, & vices impleat Pater Isidorus a Jesu Discalceatus Provinciae S. Josephi in Castella. Hujusmodi Procuratoris munus sit in omnibus simile muneri Procuratoris Generalis Reformatorem Cismontanae Familiae cum iisdem facultatibus, & prerogativis quibuscumque. Romae &c. G. Cardinalis Carpinus. Locus * sigilli.

Decretum Fratrum Familiae Ultramontanae

§.1. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Fratrum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & fervetur exactius, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communi plurimum desiderant. Nos praefatos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemis auttoritate memoratae Congreg. Cardinalium.

Confirmatio solani Decreti

Clausula.

§.2. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Provincialium, Conventuum, & Ordinis praefatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut eorumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in Judio, & extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCV. Pontificatus nostri Anno Quinto.

LXXIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Reg. approbans divisionem Provinciae S. Antonii in Regno Portugalliae Fratrum Min. Reformat. in duas sub certis conditionibus.

Lat. 24. Apr. 1715. An. 5.

Constit. ed. 1702, Sept. 15, P. 2 extat dismembratio Canoniorum a Provincia S. Petri de Alcantara Regni Neapolis. Et Constit. ed. 1709, Mar. 8, P. 9 agitur de divisione Provinciae S. Didaci Paenitentiae.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Superiorum Provinciae Sancti Antonii in Regno Portugalliae Ordinis Minorum S. Francisci de observantia Reformatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito, quod cum ipsa Provincia numerus Conventuum, & Religiosorum notabiliter auctus reperiretur, praedicti ejus Religiosi ob locorum distantiam, & ardua itinera multa patiebantur incommoda, ac inter eos continuae dissensiones, lites, gravissimaque inordinationes oriebantur, ac proinde, his, aliisque inconveniuntibus in Capitulo Provinciali praefatae quod die 16. Januarii 1694. in Conventu S. Antonii loci de Castagneira celebratum fuit, consideratis, de eadem Provincia in duas dividenda, si ad id hujus Sanctae Sedis licentia accederet, illam approbante, & confirmante tunc existenti Ministro Generali dicti Ordinis, qui in eodem Capitulo Praesidentis munereungebatur, deliberatum fuerat, subinde vero eadem divisio, repartitis per tres Religiosos qualificados Conventibus, ac tredecim ex eis uni, totidemque alteri sic de novo erigendis Provinciis assignatis, in Capitulo Generali Mense Junii ejusdem anni in Oppido Civitate nuncup. Victoriae itidem celebrato, a Discretorio, dicto Ministro Generali, & Definitorio Generali ibidem congregatis iterum approbata, ac novissime nempe die 17. Februarii 1703. eadem divisio altera vice proposita in Capitulo Provinciali in praedicto Conventu convocato, praevia reformatione circa aliqua pacta, plenis votis, & nemine discrepante cum conditionibus in eodem Capitulo stabilitis acceptata fuerat. Et in eadem expositione subjuncto, quod cum praedicta Cardinalium Congregatio ad Venerabilem Fratrem Michaellem Angelum Archiepiscopum Fratrem in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis nostrorum, & Apostolicae Sedis Nuntium pro informatione super

Causa divisionis praed. a Capitulis Provincialibus 1694, 1703, & Generali 1694, aeneon Nuncio Apostolico approbata.

super dicta divisione scripsisset, praedictus Michael Angelus Archiepiscopus, & Nuntius transmiserat ad ipsam Congregationem Cardinalium una cum sua informatione conditiones sequentes.

Conditio sub divisione debet fieri

Primo videlicet, ut Provincia Ulyssiponen. suum proprium nomen Sancti Antonii retinere, altera vero sit de novo erigenda Provinciae Conceptionis de Bera, & Migoo nuncupari, ac Conventi sigillo uti deberet.

Secundo quod expensae pro expeditione praesentium literarum ab utraque Provincia pro aequali portione fierent.

Tertio ut eleemosyna communes ordinariae nuncupata, quas Charissimus in Christo filius Petrus Portugalliae, & Algarbiorum Rex pro sua Regia pietate singulis annis Provinciae praedictae facere solet, aequaliter dividerentur, itaut Provinciae erigenda illa pars obveniret, quae ad quemlibet suorum Conventuum spectabit.

Quarto ut suffragia pro Religiosis defunctis, qui professionem ante perventam divisionem emisissent, ab utraque Provincia persolverentur, ac dies eorum obitus per literas notificari deberet, prout de praesenti fieri solet.

Quinto in Conventu praedicto S. Antonii Ulyssiponen. duae Cellae assignatae erunt pro duobus Religiosis Procuratoribus novae Provinciae erigendae hujusmodi, quotiescumque eos ad praedictam Civitatem pro ipsius Provinciae negotiorum expeditione accedere contigisset.

Sexto liceret unicuique ex Religiosis alterutram ex dictis Provinciis intra sex Menses a die conclusionis dictae divisionis incipiente eligere.

Septimo ex duobus Conventibus, qui in districtu loci de Maragon nempe de Gran Para, & praefati de Maragon locorum respective nuncupati sunt, primodictus ad Ulyssiponen., alter vero ad Conceptionis praedictae, Provincias respective spectabatur, hac tamen conditione, quod praefatus Conventus dicti loci de Maragon Religiosos Provinciae Conceptionis erigendae hujusmodi eo tempore, quo inibi Hospites erunt charitative excipiet, parique charitate ab altero Conventu ejusdem loci de Para excipientur Religiosi Provinciae Ulyssiponen. praefatae, & ibidem curabuntur, si eos aliqua infirmitate tempore Missionum corripere contingat, Missiones vero hujusmodi inter Fratres utriusque Provinciae aequaliter dividantur.

Octavo repartitio Conventuum sic fiat, scilicet, ut relicti Provinciae Sancti Antonii omnibus illis Conventibus, qui usque ad Oppidum, seu locum de Cantagneda inclusive siti sunt, nova fundatio spectabatur de Figuerio de Campo nuncupat., ceterique alii Conventus, qui a Serem, & Vizeu usque ad flumen Mignon repertiuntur ad novam Provinciam Conceptionis praedictam spectare debeant, Collegii autem Colimbrien., licet illius gubernium in solidum penes Provinciam Sancti Antonii remaneat, dicta nova Conceptionis Provincia usum habeat, hac forma nempe, quod in ipsum Collegium Collegiales utriusque Provinciae aequali numero admittantur, & indistincte tractabuntur, prout haec tenus observatum fuit, deficientibus vero eleemosynis pro illius sustentatione utraque Provincia pro rata juxta Religiosorum numerum in eo comparantium illas subministrabit. Lecto-

res artium alternatim, Theologiae vero de Prima, & Tertia juxta antianitatem uniuscujusque, itaut quilibet Provincia Lectorem suum semper habeat, constituantur.

§.1. Praetera si nova Provincia Conceptionis praedicta alicquem situm pro construendo Dormitorio, aliisque sibi necessariis commodum inveniret, consequi posset, Divina autem officia in eadem Ecclesia, & Sacratio peragi, & aula pro actibus literariis, prout de praesenti sit, & perinde ac si omnes sub eadem Provincia uniti essent, uti debeant, & quatenus nova Provincia Conceptionis hujusmodi ad eum statum perveniret, habendi Collegium separatim, utriusque Provinciae Superiores inter se circa necessarias provisiones concordare curabunt.

§.2. Ac proinde quo quies, & unio inter praedictos Fratres conservaretur, eidem Congregationi pro parte dictorum exponentium supplicato, ut divisionem hujusmodi cum conditionibus praedictis, & in novissimo Capitulo Provinciali (ut praesertim) acceptatis, confirmaret, & approbaret, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attenda relatione Nuntii Apostolici apud Serenissimum Lusitaniam Regem residentis, referente Eminentissimo S. Clementis, censuit indulgendum, prout praesentis Decreti vigore benigne indulget confirmationi divisionis praefatae Provinciae cum conditionibus expressis, & approbatis in proximo praeterito Capitulo Provinciali, ita tamen, ut effectum non habeat, nisi completo regimine Provincialis electi in eodem Capitulo. Romae 18. Aprilis 1704. G. Cardinalis Carpinus. Loco * sigilli. N. Grimaldus Secr.

Decretum Congregationis approbans divisionem cum relatis conditionibus

§.3. Cum autem, sicut praedicti Fratres Provinciae erigendae hujusmodi Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & fervetur exactius Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desiderant: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemis auctoritate Congregationis Cardinalium hujusmodi.

Decretum Fratrum novae Provinciae

Confirmatio relati decreti

§.4. Decernentes easdem praesentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici

Clausula.

Audi-

Auditors judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Provinciae Sancti Antonii hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCV. Pontificatus nostri anno Quinto.

LXXIV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de facultate celebrandi Missam de B.M.V. singulis Sabbatis pro Fratris Minoribus Districtae Provinciae Mexicanae.

Dat. 8. Maji 1705. An. 5.

Hae facultas concessa fuerat Provinciae Balthicae Const. ed. 1704, Feb. 13, P. 4.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Praepositorum ad supplicationem dilecti filii Josephi de Sottomayor fratris expressae Professi, ac Proministri Provincialis Provinciae Mexicanae Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Mexicana. Ad humillimas preces Sanctissimo Domino Nostro Clementi PP. XI. a Patre Josepho de Sottomayor Ordinis Excalceatorum Sancti Francisci, & Provinciae Mexicanae Proministro porrectas a Sanctitate Sua ad Sac. Rituum Congregationem remissas, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale S. Clementis relatas: Sac. eadem Rituum Congregatio gratiam alias sub die 13. Augusti anni 1701. eidem Ordini Provinciae Balthicae impartitam extendendo, benigne indulget, atque concessit, ut in Ecclesiis Ordinis praedicti Excalceatorum S. Francisci Provinciae Mexicanae qualibet die Sabbati per annum non impediti officio duplici primae, & secundae Classis, exceptis Sabbato Sancto, Sabbatis infra octavam Resurrectionis Domini Nostri, & Pentecostes, & Vigilia Nativitatis Domini, si in Sabbatum incidit, non omissa Conventuali, unica etiam Missa votiva de Beata Maria Virgine celebrari possit, & valeat. Die 4. Aprilis 1705. G. Cardinalis Carpineus. Loco + Signilli. B. Inghirami Sac. Rit. Congr. Secr.

Decretum praed. in quo tamen excipiuntur nonnulla Sabbata.

Preces Proministri Provincialis.

§.1. Cum autem, sicut praedictum Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hu-

jusmodi quo firmiter subsistat, & servetur exactius Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desideret: Nos ipsum Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

§.2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis, quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Maji MDCCV. Pontificatus nostri anno Quinto.

LXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Epif. & Reg. de non immutando habitu, & Breviario Congregationis Praemonstratensium Hispaniarum.

Dat. 30. Maji 1705. An. 5.

Hoc Decreto decernitur non esse executioni mandandam Constitutionem ed. 1703, Feb. 8, P. 3. Et Inn. XIII Const. ed. 1724, Feb. 9, P. 3 conceditur facultas recitandi Officia Sanctorum propriorum juxta Ritum Breviarii, & Missalis Romani.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Manavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita in causa praetense commutationis habitus, & officii inter dilectos filios Canonicos Regulares Congregationis Praemonstratensium Hispaniae ex una, & modernum Procuratorem Generalem Ordinis Praemonstratensium Galliae etiam, nonnullosque Religiosos ejusdem Congregationis Hispaniae ex altera partibus vertente Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. In Causa Hispaniarum praetense commutationis habitus, & officii vertente inter Congregationem Praemonstratensium Hispaniae ex una, & Procuratorem Generalem Ordinis Praemonstratensium Galliae &c. & nonnullos Patres ejusdem Congregationis Hispaniae partibus ex altera Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster preces ejusdem Congregationis Praemonstratensium Hispaniarum remisit, mature perpen-

Decretum praed. quo statuitur, non esse executioni mandandam Constitutionem ed. 1703 de mutatione Habituum, & Breviarii.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

perpenfis Brevibus B. Pii V. san. mem. Gregorii XIII., Clementis VIII., & Urbani VIII., & Resolutionibus ipsius Sacrae Congregationis alias emanatis super eadem praetensa mutatione habitus, re discussa in ipsa Sacra Congregatione favore memoratae Congregationis Hispaniarum necnon Statutis primaevis Ordinis Praemonstratensis, & Constitutionibus praedictae Congregationis Hispaniae, habitaque opportuna Informatione Brevis san. mem. Innocentii XII. ad instantiam nonnullorum Religiosorum praefatae Congregationis Hispaniarum expediti, atque attentè considerato Brevis motu proprio a Sanctitate Sua die 8. Februarii 1703. concessio, mutationem habitus, & Breviarii in eadem Congregatione Praemonstratensium Hispaniarum de ferri, & recitari respective consueti demandante, Partibus hinc inde informantibus, reterente Eminentissimo S. Clementis, censuit, ac decrevit, si eidem Sanctissimo Domino Nostro placuerit, praefatum Breve a Sanctitate sub dicta die 8. Februarii 1703. concessum, non esse exequendum Romae 30. Januarii 1705. Et die 7. Februarii dicti anni, facta super praemissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua praedictae Sacrae Congregationis sententiam benigne approbavit, praedictumque Breve executioni non demandari iussit. Romae &c. Cardinalis Carpineus, J. F. Grimaldus Secr.

§.1. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Joannis Arevali Canonici Regularis expressae professi, ac Procuratoris dictae Congregationis Hispaniae Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desideret, Nos ipsum Joannem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

§.2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctori-

tate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Maji MDCCV. Pontificatus nostri Anno Quinto.

LXXVI.

Confirmantur, & innovantur Constitutiones Inno. X., & Alex. VII. adversus Jansenianam haeresim, cum nonnullis opportunis declarationibus.

Dat. 14. Julii 1705. An. 5.

Laudatae Constitutiones hic referuntur, & tres aliae ad eandem rem spectantes memorantur, videlicet Clem. IX. ed. 1669, Jan. 19, & Inn. XII. 1694, Feb. 6, ac 1696, Nov. 24. hujus Pont. Const. ed. 1704, Feb. 11, Pont. A. damnata fuere quaedam Polia: Acte de Appel. &c. & Const. ed. 1708, Jul. 13, P. 3. damnatur Liber: Novum Testament. &c.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Universis Christianis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Vincem Domini Sabaoth, quae est Catholica Ecclesia, pro commisso Nobis divinitus Apostolicae servitutis munere custodire, atque excolere omni studio, atque industria jugiter satagentes, ea, quae a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris ad succrescentes in illa perniciosarum novitatum vepres radicatas evellendos prudenti, salubrique consilio constituta esse noscuntur, ut quibuscumque Inimici Hominis molitionibus dejectis, firmis semper, atque exactius observentur, Apostolici muniminis nostri praesidio libenter roboramus, atque alias de super sollicitudinis, & providentiae nostrae partes interponimus, sicut omnibus mature considerationis trutinam perpenfis ad fidelem, ac tutam orthodoxae veritatis custodiam, necnon, Animarum pretioso Unigeniti Dei Filii Domini Nostri Iesu Christi Sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Exordium a fornicatione curand. observantia eorum quae per extinguendis pravos erroribus a Praedecessoribus ordinata sunt.

§.1. Sane postquam fel. rec. Innocentius Papa X. Praedecessor noster per quamdam suam desuper editam Constitutionem quinque famosas Propositiones ex libro Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, cui titulus Augustinus excerptas Apostolice censura iudicii rite confixerat, rec. mem. Alexander Papa VII. etiam Praedecessor noster ad ejusmodi jam damnatos errores e Christianissimum mentibus prorsus abolendos, publicaeque tranquillitatis perturbatorum subtili tactas calliditate

Damnatio propositionum e libro Cornelii Jansenii excerptarum ab Inno. X. edita confirmata fuit ab Alex. VII.

ditate machinationes penitus evertendas, prædictam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, toto illius inferto tenore, confirmavit, novarumque declarationum accessione constabilivit, sua in id pariter edita Constitutione tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Alex VII. 15. Febr. 1664.

S.2. ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI. *Universis Christianis salutem, & Apostolicam Benedictionem.* Ad Sanctam Beati Petri Sedem, & Universalem Ecclesiam regimen, inscrutabili Divinae providentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis evecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quam ut sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis a Deo potestate opportune consuleremus. Ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abunde fuerunt definita, novæ decisionis, sive declarationis accessione nequaquam indigeant; quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium revocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur, ne morbus iste latius divagetur, promptum Apostolicæ auctoritatis remedium censuimus non esse differendum. Emanavit siquidem alias a fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Innoc. X. 31. Maji 1653.

S.3. INNOCENTIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI. *Universis Christianis salutem, & Apostolicam Benedictionem.* Cum occasione impressionis Libri, cui titulus *Augustinus* Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, inter alias ejus opiniones, ortæ fuerint, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos institerunt, ut easdem propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor vero præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus præsentibus, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratiæ, quæ necessaria sunt. Secunda. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellet, eam Gratiæ talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse. Nos, quibus inter multiplices curas, quæ animum nostrum assidue pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis pravæ opinionum erroribus, tuto militare, & tanquam navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procelis, secure navigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit, pro rei gravitate coram aliquibus S.R.E. Cardinalibus ad id specialiter læpius congregatis, ac pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque propositiones, ut supra, Nobis oblatas fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata mature consideravi-

Quinque Propositiones excerptæ ex Libro Jansenii.

mus, eosdemque Magistros, variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differentes audivimus. Cum autem ab initio hujuscemodi discussionis, ad Divinum implorandum auxilium multorum Christianissimorum preces, tum privatim, tum publice indixissemus, postmodum iteratis eisdem ferventius, ac per Nos sollicitè implorata Sancti Spiritus assistentia, tandem Divino Numine favente ad infrascriptam devotivam declarationem, & definitionem. Primam prædictarum propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus, secundum præsentibus, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratiæ, quæ necessaria sunt: temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Secundam: Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Tertiam ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactione: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quartam: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellet eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse: falsam, temerariam, scandalosam, & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit, impiam, blasphemam, contumeliosam, Divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus. Mandamus igitur omnibus Christianissimibus utriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, ac predicare aliter præsumant, quam in hac præfata nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in jure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut Contradictores, & rebelles quoscunque per censuras, & pœnas prædictas, ceteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, omnino coerceant, & compescant. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Jansenii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Junii, Pontificatus Nostri Anno Nono.

Quædam propositionum particulari in singulis centura.

Continuatio Constitutionis Alexandri VII. in qua constituta fuit Innoc. X. Constitutio, nec non declaratio, præscriptas fuisse in sensu Jansenii.

S.4. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filii prædictas quinque propositiones, vel in libro prædicto ejusdem Cornelii Jansenii non reperiri, sed fiste, & pro arbitrio compositas esse, vel in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere, magno cum Christianissimorum scandalo, non reformident: Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt, sufficienter,

ter, & attente perseximus, utpote qui ejusdem Innocentii Prædecessoris jussu, dum adhuc in minoribus constituti Cardinalis munere fungemur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica auctoritate eadem causa discussa est, ea profecto diligentia, qua major desiderari non posset, quamcunque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, ut omnes Christianissimos in ejusdem Fidei unitate sese contineant, ex debito nostri Pastoralis Officii, ac matura deliberatione, præsertim Innocentii Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem, harum serie confirmamus, approbamus, & innovamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, cui titulus est *Augustinus* excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Jansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac uti tales, iniusta scilicet eadem singulis nota, quæ in prædicta declaratione, & definitione unicuique illarum singillatim inuritur, iterum damnamus, ac eundem librum sepe dicti Cornelii Jansenii, cui titulus *Augustinus*, omnesque alios tam manuscriptos, quam typis editos, & si quos forsan in posterum edi contigerit, in quibus prædicta ejusdem Cornelii Jansenii Doctrina, ut supra damnata defenditur, vel astruitur, aut defenditur, vel astruitur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christianissimibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant, verbo, vel scripto exponant, vel interpretentur, publice, vel privatim, palam, vel occulte imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in jure expressis ipso facto absque alia declaratione incurrendis. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque locorum Ordinariis, ac Judicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, ut præsertim ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, juxta præsentem nostram determinationem, ab omnibus observari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, aliisque juris, & facti remediis, invocato etiam, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omnino coerceant. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, decimo septimo Kalend. Novembris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Confirmatio & Declaratio prædictæ cum definitione innotatione, & sententia d. Strinz Jansenii.

Prosequitur Constitutio Clementis XI.

S.5. Subinde vero, quo omnis Apostolica rum definitio eludendarum aditus intercluderetur, memoratus Alexander Prædecessor, præsumptum Ecclesie morem sequutus, certam edidit Formulam ab omnibus Ecclesiastici Ordinis, tam secularibus, quam Regularibus personis subscribendam per aliam suam hac in re promulgatam Constitutionem tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio altera Alex. VII. 14. Febr. 1664, in qua exhibita fuit Formula ab omnibus subscribenda.

S.6. ALEXANDER EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI ad perpetuam rei memoriam. Regiminis Apostolici divina providentia Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postulat, ut ad ea potissimum, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque salutis, & Fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse judicantur, animum, & curam om-

nem, quantum licet, in Domino applicemus. Quamobrem Cornelii Jansenii hæresim, in Galus præsertim serpentem, ab Innocentio X. fel. rec. Prædecessore nostro fere oppressam, ad instar colubri tortuosi, cujus caput attritum est, in varios gyros, & cavillationum deflexus euntem singulari Constitutione ad hunc finem edita altero assumptionis nostræ anno extinguere conati fuimus. Sed ut multiplices Hostis humani generis artes adhibet, nondum plene conquiescere potuimus, ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sane studio Venerabiles Fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Gallie, earundem Constitutionum Apostolicarum executioni præcipue intenti contulerunt, & Charissimus in Christo Filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit. Cum autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Urbe Oratorem Nobis significari, exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pessiferae hujus contagionis reliquis extirpandis adhiberi posse, quam si omnes certam Formulam subscriberent nostra auctoritate firmatam, in qua quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui titulus *Augustinus* excerptas sincere damnarent, ac proinde illam a Nobis quatuordecim expediri, ad quælibet effugia præcludenda, omnesque removendos obtentus, flagitaverit. Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benigne annuendum esse ducentes, Formulam infrascriptam ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon aliis quibuscunque Ecclesiastici Ordinis, tam Regularibus, quam Secularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatis, aliisque Collegiorum Rectoribus, atque Magistris subscribi districte mandamus; idque intra tres menses a die publicationis, seu notificationis præsentium; alias contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus juxta Canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta. *Formula a prædictis subscribenda. Ego N. Constitutioni Apostolicæ Innocentii X. data die 31. Maji 1653. & Constitutioni Alexandri VII. data die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me subscipio, & quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro, cui nomen Augustinus excerptas, & in sensu ab eodem Authore intento, prout illas per dictas Constitutiones Sedes Apostolica damnavit, sincerò animo rejicio, ac damno, & ita juro: Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.* Decernentes insuper præsentibus literis semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenos, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos ubique judicari, & definiti debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; ac irritum, & inane, si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, ut singuli in suis Diocesis, ac locis suæ jurisdictioni subjectis præsen-

Formula prædicta.